

דרשות רבנים לנשים

מותר או אסור?!

דבר להסיתנו מהדרך הישרה, וחלילה לעבוד יחד נשים במקום שיש אנשים אף במקומות חרדיים, או לערוך כנסים עם זמרות חרדיות ושאר דמויות הנבל, וכן לדרוש רבנים בפני נשים, מורינו ז"ל (הרב חשין) ברח מדברים אלו ביותר וה' ייתן בלב טועים בינה אמן. ע"כ מהספר הנ"ל.

רבי עזרא עטיה זצ"ל

בספר רבינו האור לציון (עמ' 122) מובא: פעם בא תלמיד לפני הגאון רבי עזרא עטיה רבו של רבינו (האור לציון) וסיפר שהתבקש למסור סדרת הרצאות לנשים, תמה (הרב) "הן גמרא מפורשת היא (סנהדרין ק"ז). שלעולם לא יביא אדם עצמו לידי ניסיון, שהרי דוד מלך ישראל הביא עצמו לידי ניסיון ונכשל, האם אתה גדול ממנו?" נבון התלמיד והתנצל שכבר פורסמו מודעות על הרצאתו, החיד לו למסור אותה הרצאה בלבד ובתנאי שיסיד משקפיו ויראה במטושטש, ויבטל המשך הסדרה, נאחו בהיתר ואמר אם כך אוכל למסור כל הסדרה בלא משקפיים, חיך רבי עזרא חינכו הטוב ואמר "אחד החכמים התדרדרה ראייתו ל"ע, אמר בעבר הייתי סבור שאם הראייה תטושטש אפסיד בלימוד התורה ובראיית הכתוב בספר, אבל ארוויח בשמירת העיניים, כי אראה אשה ואחשוב שזה עמוד, עתה נוכחתי שהפסדתי בכפליים, כי גם בראותי עמוד דומה עלי כאשה" הבין התלמיד וציית להוראה...

רבינו האור לציון

בספר רבינו האור לציון (ח"ב עמ' 123) מובא וז"ל: רבינו הביע דעתו המסתייגת מאברכים צעירים החותים אש בקרבם ומוסרים הרצאות בפני נשים ונערות, ובפרט אמר רבינו "דאיכא דרכא אחרינא" וברוך ה' יש רבניות ומרצות מוכשרות ועתירות ידע והשקפה איתנה ויכולות להרצות ולהעשיר את שומעותיהן בהיתר ובהידור, יתר על כן פעמים נקבעות הרצאות בשעות לילה מאוחרות ובמקומות סגורים והלכה מפורשת היא, "לא יתייחד איש אחד אפילו עם נשים הרבה" (שו"ע אבה"ע כ"ב ה') אלא שיש המסתמכים על הרמ"א שם "ויש מתירין איש אחד עם נשים הרבה" אך גם זאת בתנאי שאין עסקו עם הנשים (ופה הרי עסקו עם הנשים) ומרצים אלו שרגילים בכך נכנסים לחשש איסור יחוד, שיש הסוברים שהוא ב"הרג ואל יעבור", ופעם בא מרצה ידוע בפני רבינו (האול"צ) לקבל ברכתו לזיכוי הרבים בהרצאותיו לפני קהל מעורב, ונשאל ישירות "האם קרה לך מעולם שנשכלת בהרהור אסור", נאלם דום, והייתה זו שתיקה כהודאה.

הגר"ש וואנר זצ"ל

שאלנו בזאת את מרן הגר"ש בעדני שליט"א (וכן את רבי נתן בן סניור שליט"א) ואמר לנו שדעת הגר"ש וואנר שאסור לרב לדרוש בפני נשים כלל, וכן היה עושה מעשה

הנה מצאנו מקורות מפורשים מן הכתובים לאסור הדבר. הפסוק במיכה (פ"ו פסוק ד') אומר: "כי העליתיך מארץ מצריים ומבית עבדים פדיתך ואשלח לפניך את משה אהרון ומרים" ובתרגום יונתן איתא: "ושלחת קדמן תלתא נבין, משה לאלפא מסירת דינין, אהרון לכפרא על עמא ומרים לאוראה לנשייא" והעתיקו רש"י ומהר"י קרא, הנה להדיא שרק אשה תלמד לנשים.

ובמדרש רבה (כי תבא פ"ז אות ח') "הלכה, אדם מישראל שעמד לקרא בתורה לא יפחות מג' פסוקים כנגד משה אהרון ומרים שנתנה תורה על ידיהן"

וכתב שם בפירוש מהרז"ו וזו לשונו: באהרון מפורש סוף משפטים ועלית אתה ואהרון וכו' וכמה פרשיות כתוב בהם וידבר ה' אל משה ואל אהרון, אך על מרים אינו מפורש (שנתנה תורה על ידה) אך לפי מה שדרשו במכילתא יתרו "ותגיד לבית יעקב – אלו הנשים" מן הסתם היה על ידי מרים הנביאה וכו', וכמו שכתבו בפסיקתא רבתי (פ' כ"ו) "ג' נביאים היו באותו הדור, ירמיה צפניה חולדה, ירמיה בשווקים, צפניה בבתי כנסיות, וחולדה אצל הנשים". ע"כ, ורואים כמה פשוט לגאון מהרז"ו שגבר לא מלמד נשים שכתב "מן הסתם" הייתה זו מרים שלמדה לנשים, אע"פ שהציווי כה תאמר לבית יעקב נאמר למשה.

החזון איש

החזון איש זצוק"ל (מובא בספר מעשה החזון איש לרב שטיינברג שהיה יד ימינו של החזון איש ע"מ קא' אות קכ"ו) וז"ל "בן תורה נכנס לחזו"א ושאל אותו, הואיל ומציעים לו משרת הוראה בסמינר בית יעקב לבנות, האם לקבל את ההצעה, אבא (הרב שטיינברג) היה נוכח כאשר נשאלה השאלה, ואבא אמר לי שהחזו"א ענה לו, מספיק התרנו לרב וולף". אך בספר פאר הדור (ח"ד עמ' ר"ה) כתבו בשם אבא שהחזו"א ענה לו "על הראשונים אנחנו מצטערים ואתה בא להוסיף, דינו שפלוגי מלמד את הבנות, ואף זו בדיעבד, אין להוסיף עוד אחרים".

רבי בנימין זאב חשין

בספר "צדיקים נסתרים" (ח"ב עמ' רס"ו) וז"ל: "הרב חשין הקפיד מאד כי לא ידרשו רבנים בפני ציבור נשים, ואידע פעם אשר הפצירו בו באופן חד פעמי לשאת דרשה בפני ציבור הנשים במקום מסויים היות והדבר כרוך בהצלח נפשות, הרב, אף שהיה זקן וקדוש סירב בתוקף, עד אשר סידרו מחיצה כדין, שהוא לא רואה אותם והם לא רואים אותו, כדרכם של ישראל קדושים אף קודם מתן תורה, (כמובא מרבינו המהרש"א אלפנדי זצ"ל כי אף קודם מתן תורה לא עלה על דעת שום בר ישראל להתיר לשהות נשים ואנשים בצוותא)

[וכמה צריכים אנו להתחזק בכך בדור חשוך זה אשר הכל התהפך באיצטלה של היתר, מה שלמעשה הכל מעשה בעל

שכשאר היה מגיע לדרוש במוסדותינו, היה דורש לנשים מאחורי מחיצה אטומה באופן שאין אפשרות לרב לראות את הנשים, אפילו כשהגיע לגיל זקנה ושיבה.

מֶרֶן רַבִּינוּ עוֹבְדֵי יוֹסֵף וְצוֹקֵ"ל

ויבדלחט"א בנו מרן רבינו יצחק יוסף שליט"א

כפי שהעיד מרן שליט"א בשיעורו השבועי על דעת אביו צוק"ל (מוצש"ק ורא תשע"ח, הובא בעלון בית מרן פ' ח"י שרה מס' 139 הערה 7) וז"ל: "לא יביאו רב למסור שיעור קבוע לנשים בשום פנים ואופן, רק חד פעמי כמו ביד אליהו, הכל שם חושך... אבל באופן קבוע דעת מרן וצ"ל שרב ימסור לגברים ואשה לנשים, בעלה יכין לה את השיעור יכתוב לה עם פסיקים ונקודות שתקרא טוב... עכ"ל.

(הערת העורך: דווקא ביד אליהו ששם זה איצטדיון גדול, יש שם חושך לכן מותר באופן חד פעמי, משום שהרב לא יכול לראות את הנשים, וגם זה באופן קבוע אסור, אבל במקום אחר, כגון: בית כנסת, אולם, סמינר, וכדו' ששם הרב יכול לראות את הנשים אפילו חד פעמי אסור (העלון שמור אצל העורך).)

המהרא"ש מיבניאל וצ"ל

בספר "אשר בנחל" (כרך ט' א' מ"ז עמ' רכ"ה) וז"ל: ומעולם אני מונע עצמי מליתן שיעור לבחורות, כי אברהם מקרב את האנשים ושרה מקרבת את הנשים, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים, ומכ"ש בשעה שיש ערבוביה בוודאי צריכים למנוע דבר כזה, כי אם בבית המקדש ואוהל מועד חששו, עאכ"ו שאנו צריכים לחשוש" עכ"ל.

רבי יחזקאל אברהמסקי בעל ה"חזון יחזקאל"

ורבי שלום שבדרון וצ"ל והגרש"ז אויערבאך וצ"ל

בספר "קול חוצב" (עמ' 283 המעשה היה לפני 40 שנה ויותר) וזה לשונו: "מספר בעל המעשה רבי אברהם טוקר ומעשה שהיה כך היה, ברחוב החילוני נכנסה מודה חדשה של בגדים זולים, שחדרה אף לשולי המחנה החרדי, ישבתי בכולל ונכנסו שלשה ת"ח מפורסמים (רבי משה קופשיץ, רבי אביעזר פילץ, ורבי שמחה בונים וולדינגר) פנו אלי ואמרו וחרצות, רבי אברהם יש לך יד בביתו של רבי יחזקאל אברהמסקי, אתה תבוא יחד איתנו ותבקש מהגאון בעל החזון יחזקאל שימסור שיחת מוסר ומחאה נגד התלבושת החדשה, נאסוף את תלמידות בית יעקב והגאון ידבר דברי אלוקים מוסר ומחאה, לא עזרו לי שום התחמקות והלכתי איתם, נכנסו, רבי יחזקאל הגביה את עיניו הביט בתמיה, "ארבעה אנשים משלחת של ממש, מה קרה? מה רצונכם?" אמרתי לו את פרטי העניין, כך וכך המצב, ורצוננו לשמוע את מלכנו, הגאון הרהר שניה קצרה ואמר וחרצות, "שאני אדבר לפני נשים?" "לא, אני מדבר לפני נשים"..." הגאון בעל החזון יחזקאל הרהר קימעא ופתח את פיו, וגילה את צפונות ליבו בהתנצלות על שממאן לבוא לנאום בפני נשים, "השנים שלי מלאות" אמר הגאון בלחש, והמשיך "ליצר הרע יש אינטרס מיוחד להכשיל אנשים בשנים הללו" הפסיק הרב אברהמסקי לשניה והמשיך "הכרתי גדולים שהגיעו

לשנים הללו והיצר הרע תפס בהם, אני לא אתן לו שום צאנס להכשיל אותי, לא אדבר לפני נשים" ובהלנו מהפחד שלו והשתוממו מדברי החדים של גאון ישראל, ויצאנו מן הבית בייראת כבוד, ממשיך רבי אברהם טוקר ומספר, חלפו הימים, נקשתי על חצירו של רבי שלום שבדרון בשערי חסד וסיפרתי לו את הסיפור, רבי שלום נהנה מאד מהסיפור כדרכו בקודש, כזה היה המעשה? איזה מעשה ועד היום לא סיפרתי לי? התלונן רבי שלום בהתלהבות, לא לא, השבתי זה קרה רק השבוע, רבי שלום הודה לי בחמימות על הסיפור, נפרדנו, למחרת בדרכי לשיבה אני רואה את רבי שלום ברחוב, תמהתי על המראה, רבי שלום עומד עמידה סתמית בצומת דרכים מרכזית... "או, לך אני מחכה, לך אני ממתין", אמר רבי שלום ברגע שהתקרבתי לעברו, ר' אברהם, סיפרתי את הסיפור לגיסי רבי שלמה זלמן אויערבאך הוא התפעל מאד מהדברים, הוא ואני רוצים לשמוע שוב במדויק את כל מהלך הסיפור, מה הייתה הבעיה שלמענה באתם לחדרו, על מה התעקש החזון יחזקאל בדעתו, ואיך היה הנוסח המדויק, אני לא אתן אפילו צאנס ליצר הרע, חזרתי לו על הכל, ומשבא על סיפוקו הלך רבי שלום לדרכו, הוא המתין ברחוב רק בשביל זה ותו לא... חלפו שבועיים, באולם "שערי ציון" ברחוב יפו בירושלים התקיים כנס קבלת פנים לעולי רוסיה, הגר"ש שבדרון הוזמן לדבר בשעה 9 בערב, בשעה 9:30 פגשתי אותו בעמידה על יד האולם מבחוץ, מאי האי? שאלתי את רבי שלום למה תעמוד בחוץ? ישבים שם קצת בתערובת השיב רבי שלום שבדרון, אמרתי לרבי שלום הם תינוקות שנשנו, יהודים מסכנים שאינם מבינים הרבה באידישקייט יש עניין גדול לדבר בפניהם, מה גם שכבר הומינו אותך וממתנים לנאומך לתועלת העניין, מיד חיך רבי שלום חיוך של יראת שמים, שכחת, האם שכחת "צאנס"? איך אמרת בשם הגר"י אברהמסקי "לא אתן ליצר הרע צאנס".

מֶרֶן הַרְבֵּ שֶׁן וְצ"ל בַּעַל הָאֲבִי עוֹרִי

בספר פניני אבי עזרי (חלק המאמרים, פרק פך שמון טהור סימן ג' נכתב ע"ד מרן) וז"ל: "יש מהם כמו שאמר שלמה המלך כסף סיגים מצופה על חרש שפתים דולקות ולב רע, הן בכתובה והן בהרצאות, ובעוונותינו הרבים צריך לייחד את הדיבור והכתובה על דבר הנושא הכאוב הזה "כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה" ובמיוחד הדבר נוגע לאימהות לנשים ולבנות כי בעוונותינו הרבים נהיה מצב חמור מאד שנהיו בנות ישראל הפקר חס וחלילה לכל מיני שמות: ערב נשים, הרצאות לנשים, הבראה לנשים, סוף שבוע לגברים ונשים ביחד, טיולים לנשים, הדרכות לנשים, וכו' וכו' וכו'...

רַבִּי יִשְׁשַׁכַּר מֵאִיר וְצ"ל רֹאשׁ יִשִּׁיבַת הַנֶּגֶב

בספר פניני רבינו האבי עזרי (שם סוף סימן ג') וז"ל: "שזו רעה חולה נהייתה בדורינו, אשר גברים שכל התמחותם היא בעיסוקם עם בעלי תשובה ובהיכרותם עם עולם הפשע לשעבר, נהיו מרצים לפני נשים ולפני גברים ומשמיעים להם דברים שאסור לספרם ואסור לשומעם, שרק

מקלקלים הם מאד רח"ל, ומה טוב ומה נעים היה, אם לפני נשים תדרושנה רק נשים צדקניות, מורות וותיקות ידועות בצדקתן וביראתן, ובעהרת ליבותיהן ומעשיהן, ודיבוריהן הטהורים יהיו טופח על מנת להטפח להוסיף יראה וטהרה וקדושה.

הבנא סאלי זיע"א

וחתנו רבי דוד יהודיף זצ"ל

בספר צדיקים נסתרים (ח"ב עמ' שפ"ו) וז"ל: מסופר על הגאון הצדיק רבי דוד יהודיף שהיה ער וחס מאד על פיצות דורינו החשוך, ולמשל בעת שומעו על רב זה או אחר הדורש בפני נשים ללא מחיצה, היה בוער וכואב, וכאשר שמע על רב מסויים אשר דרש בפני נשים התבטא בכאב, "לו חמי האדמו"ר בבא סאלי היה יודע מכך היה תולה רב זה בין שמים לארץ!!!" (ומי מדבר על רבנים צעירים המביטים בפני קהל השומעות רח"ל ומרבים בנדיחות וכדו' כשקול שחוקם של הנשים מהדהד ברקע רח"ל, אשר רחמנות גדולה עליהם). וכמה היה כואב על יציאת בנות ישראל החוצה מהבית, והיה מרעיש על עבודת נשים במקום שעובדים אנשים, אשר זה היה אצלו דבר נורא, מי האמין לצערנו שיהיו דברים מעין אלה.

רבי בן ציון מוצפי שליט"א

"עכשיו יש מודה חדשה, עושים שבתות, בפרט כעת בחורף יש עונות מתות בבתי מלון, אז הבית מלון נותן חצי מחיר לאיזה ארגון, ארגון כביכול, זה של צדקה וזה של חסד וזה של נכים וזה מוכר נעלים וזה מוכר גרבים ואחד מוכר קסדות, כל אחד יש לו איזה קישקוש אחר, והם עושים ערב לנשים, עושים שבת לנשים, ומביאים את הנשים, ויש שמה כמה ליצינים, שהם נהיו היום מנהיגי הדור, יושבים שמה ומשחקים איתם, והם יושבות שמה בפריצות מול, ומספרים להם בדיחות, הלוואי היה דברי תורה, בדיחות ובדיחות ובדיחות, והם צוחקות ויושבות איתם, מדברים איתם, מסתכלים עליהם, מי התיר להם איסורי דאורייתא, להסתכל בפני אשה זה איסור תורה, איסור תורה זה, ויושבים ועוד צוחקים איתם, וכמה דיברו על שיחה עם הנשים, כל המרבה שיחה עם האשה, באשתו אמרו קל וחומר באשת חבירו, מי התיר להם את כל זה, זה אחד המגיפות, אומר לך מחזירים בתשובה אסור לדבר עליהם, אתה מקנא בהם, אני מקנא בנהיגם שלהם? אסור לדבר עליהם, מה זה אז ככה יהיה כל אחד יפרצו את פירצת הדת ואנחנו נשתוק? ככה היה כל הדורות כולם, לכן כל מי שירא שמים יזהיר את בנותיו את נשותיו וקרובותיו לא ללכת למקומות כאלה בשום פנים ואופן, מחזירים בתשובה בסמינרים ולנשים ומבדרים אותם, מספרים להם סיפורים וקשקושים וכל מיני עניינים כאלה וכאלה. (מתוך דרשתו ניתן לשמוע בקו הדרשות של הרב מוצפי 079-527-6827 להקיש 22 ולדפדף על מקש 8 כ-15 שיחות).

ומעשה באחד מתלמידי הרב מוצפי ששיגר לו שאלה בנושא וכתב לו "לכבוד הרב שלום, הייתי רוצה להעביר שיעור תורה לנשים בעזרת ה', איך מתחילים, אשמח

לקבל הכוונה תודה ויישר כח". תשובת הרב: "מרצה גבר הרי זה איסור מוחלט, ועברייך הוא! כי בתורה כתוב ולא תתורו... ואחרי עיניכם" (הובא בגיליון "עשרת השאלות").

רבי משה צדקה שליט"א

"עוד דבר יש חוצפה גדולה, רבנים מוסרים שיעורים לנשים, זה כבר היה תמיד, אבל לא בצורה שניתנת היום, הרבנים היו עומדים בארשת פנים חמורה, הרבנים שהיה להם משקפיים, היו מורידים את המשקפיים כדי לא לראות נשים בכלל, הרבנים שלא היה להם משקפיים היו עומדים רחוק מאד שלא היו יכולים לראות את הנשים ולא להתבונן לכיוון שלהם, והיו מדברים כשהראש שלהם בקרקע רק, לא מחייכים להם! מי התיר את הדברים האלה? על סמך מה ההיתרים האלה?! אלה שהיו הולכים בזמן רבותינו ונתנו שיעורים לנשים, איזה רעדה היה להם איזה פחד, כמו שהולכים לקראת נחש, שלא יעקוץ אותם, והיו כולם באימה מורידים את העיניים, מורידים את הראש למטה, מדברים בקיצור, את הדברים שצריכים רק לעורר ולצאת, היום (נאנח) יושבים שבתות שלמים איתם לצטט להם דרשות ומעשיות ודברים, מי התיר את הדברים האלה? אין, ככה לא מחזירים בתשובה, ככה רק נותנים כח לשטן! כל אלה שחוזרים בתשובה דרך איסור, בסוף הם יתקלקלו ויהיו יותר גרועים ממה שהיו בהתחלה, לא לוקחים את השטן במשותף, כדי להחזיר את בניו בתשובה, אלא התשובה צריכה להיות מושלמת נכונה ואמיתית. (ניתן לשמוע אחר דרשת הרב מוצפי בקו הנ"ל).

הציץ אליעזר רבי אליעזר וולדינברג זצוק"ל

בשו"ת ציץ אליעזר (כרך ג' ח"ו סימן מ' פרק כ' סעיף י') כתב וז"ל: "דלא יתכן לבחור ללמד לבנות, ואפי' האב עומד שם ושומר פן ייתחד, לא יתכן, פן יצרו יתגבר עליו או יצרה עליה, וקול באשה ערוה" עיי"ש. ולפי טעם אחרון שקול באשה ערוה צריך להיות אסור אפילו למי שיש לו אשה ללמד בנות, וגם לפי טעם הראשון נראה שהוא ביותר משום הרהור, וכן ראיתי בספר "יעלו חסידים" על ספר חסידים (מבעל הפלא יועץ) שמבאר טעמא דספר חסידים דאסור אפילו האב עומד שם ושומר משום דפן יתגבר יצרו עדיה ומידי הרהור לא יצא, וא"כ גם לפי טעם הראשון שייך לאסור ללמד בנות אפילו למי שיש לו אשה" עכ"ל. (אפילו בן מאה שנה שמא יתגבר יצרו עליו ואין אפוטרופוס לעריות).

החפץ חיים והברכת שמואל זצ"ל

בספר שבילי ראדין (הסיפור עם הברכת שמואל מובא גם בס' צדיקים נסתרים ח"ב עמ' שפ"ו) מסופר על החפץ חיים שפעם היה פירצה גדולה בענייני טהרת המשפחה, ובקשו ממנו לדרוש בפני נשים ע"מ לגדור את הפירצה, החפץ חיים בתחילה הסתפק וסבר שלא לעשות זאת, ולאח"כ הסכים באופן זהיר ביותר, ופעם אחת בלבד ולא יותר, והנה הוא הגיע למקום זה היה בבית הכנסת, נכנס, מיד פתח את ההיכל והתחיל לבכות, הנשים מיד קיבלו על עצמם חיזוק, והחפץ חיים מיהר לצאת החוצה, והשמש שהיה עימו

רבי חיים רבי שליט"א

בספר ואין למו מכשול (כרך קדושים תהיו הערות מרבי חיים רבי שליט"א) וז"ל: "בעניין הפרדה בהרצאות כדאי לעורר שאין שום היתר לגברים להרצות בפני נשים בלבד. תקלות רבות יצאו מכך וגם קלות ראש, ובפרט מרצים צעירים למיניהם שמרצים בפני בנות מדרשיה, ואח"כ הבנות מתייעצות איתם וכו' וכו' שמצווה לחשוך במרצים אלו ולהתפלל לה' שתיסגר מדרשיה זו היום וכן תלמידו הרב ליאור גלור שליט"א מעיד (עלון פתח הדביר פ' בשלח) שרבו הרב חיים רבי זועק תמיד בחומרת העניין.

הגר"י זילבר

בספר תורת ההסתכלות (בסוף הספר סי' ל"ד) כתב שם: שאסור לאיש להיות מורה לבנות כמבואר בספר חסידים, וחוף ממה שזה גורם לשבור גרדי הצניעות שנתפארו בהם ישראל עם קדושים מדור דור, עוד הוא עלול לעבור על איסור הסתכלות וכו'.

לסיכום

המורם מכל האמור מכל שאין להתיר לרב לדרוש ללא מחיצה, ואם הבנות מרגישות מוזרות וכדו', יביאו רבניות ומרצות, ואין להקל בזה כלל, וכבר היו מקרים שרבנים דרשו באופן שניתן לראות את הנשים, וברגע שהיה רעש קטן או קול צחוק מכיוון הנשים הסתכלו לכיוון הנשים, ולא רק בהעברה בעלמא, אלא החזירו עיניהם להסתכל שנית מבלי משים לב, ועברו על "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" וכאמור כל גדולי ישראל אסרו זאת, ואם יש מישהו שהיקל היה זה חד פעמי, לרב מסויים, בזהירות עצומה, וגם שהנשים היו בצניעות יתירה יותר מהיום, והיום כולם יודו שאסור, ובפרט שגדולי עולם פחדו בעצמם מדבר זה, כמו הברכת שמואל והסטייפלער והחזון יחזקאל והרב וואזנר, והדברים חמורים מאד, ועל כן אין להקל כלל, ואפילו לרבנים מופלגים, ואם יש מאן דהוא המיקל בזה תדעו שהוא או עם הארץ או רשע, והפורץ גדר ישכנו נחש, וכבר אמרו רבותינו "אין אפוטרופוס לעריות", ומצווה וחובה על הבעל למנוע מאשתו ובנותיו ללכת לדרשות של רבנים כאלו הפורצים גדר, וכבר כתב השו"ע (אבה"ע סי' כ"א) "וצריך להתרחק מן הנשים מאד מאד", ובפרט בדור פרוץ כזה שצריך לעשות יד לקדושה ולשמח את השכינה, ושומע לנו ישכון בטח ויזכה לכל הברכות האמורות בתורה ובכל אשר יפנה ישכיל ויצליח אמן כן יהי רצון.

ביקש לאור ההצלחה הזו אולי לעשות זאת בעוד מקום סמוך, אך החפץ חיים התנגד נחרצות, ואמר שאיננו מוכן לעשות זאת שוב בשום אופן, על כן ניסה השמש להציע שאולי הרב של אותו מקום שהוא רב גדול יעשה זאת, אך החפץ חיים התנגד, והסכים רק אם הברכת שמואל יהיה מוכן באופן חד פעמי משום שהדבר נחוץ ולצורך השעה, אף על פי כן רעד מזה הברכת שמואל ועל אף שהיה זקן, וקדושתו הייתה הפלא ופלא, הסכים רק בתנאים מסויימים, וגם זה אך ורק בגלל בקשת הח"ח, ועם כל זה היה בפחד גדול, ומה יאמרו רבנים צעירים שאינם מגיעים לקרסוליו של הגה"צ הקדוש והטהור הזה, שעושים זאת ללא הגבלות ובשאת נפש, מלבד זאת יש לזכור, שבדור של הח"ח הבושה והצניעות היו המושגים אחרים לגמרי ובפרט אצל יראי ה', ומלבד זאת לומדים עוד נקודה מעניינת שמרן הח"ח ידע ממי לבקש... ועל כן רואים שדעתם היא שמותר רק פעם אחת, וגם זה בצורך גדול מאד, וגם בפחד ורעדה וזהירות עצומה ושמירת העיניים שלא יותר מפעם אחת, וכמובן אלא אם כן יש מחיצה או ילון, וכמו שעשה כן הח"ח פעמים בודדות, וגם בפעמים אלו כתב בשו"ת או נדברו ח"ס סי' מ"ח שהח"ח היה מפסיק עם סדין בינו לבין הנשים.

ומה שכתב בשו"ת או נדברו שם להקל, התנה זאת דווקא אם יכול להזהר מהרהור והסתכלות, וכמובן שאי אפשר להזהר בזה, וכן חכם בן ציון אבא שאול אמר שאי אפשר להזהר בהרהור והסתכלות, וע"כ אסור גם לשיטת האז נדברו וכ"ש בזמנינו שהפריצות עלתה בזמנינו והנשים לבושות שלא כהלכה ובגדי צבעונין וכו' ובוזה הרב יכול להכשל בוודאי, שודאי הוא נדברו היה אוסר אם היה רואה זאת.

רבי אהרון זכאי שליט"א

שאלנו בזאת את הרב שליט"א והשיב לנו שאע"פ שכתב בספרו טהרת המשפחה (סי' כ"א סעיף י"ט עמ' 241) שיש אוסרים ויש מתירים מכל מקום כיום שגדלה הפריצות ורבו המכשולות לכן הוא מורה לאיסור שאין לרבנים לדרוש לנשים, ולכן או ששימו מחיצה בין הרב לנשים או שהנשים ישבו בעזרת נשים והרב ידרוש לגברים והנשים ישמעו.

רבי יעקב אביעזרי תופיק רב העיר ביתר

שאלנו אותו בזה, ואמר לנו שאסור לרבנים לדרוש בפני נשים באופן מוחלט, והוסיף ואמר: "יש לזה ריח של שטן" (המנסה להחטיא את הרבים).

הסטייפלער זצ"ל

בקובץ לחושבי שמו ח"ד כתב בשם רבה של חוג חתם סופר לאסור בזה, והוסיף שהסטייפלער הקדוש אמר שאף הוא מתיירא מזה, (ואם הוא פחד מי הוא זה שלא יפחד).

גיליון זה יוצא לאור בכמות מצומצמת אנו מעוניינים להפיצו בכל הארץ, החפצים ליטול חלק בעניין החשוב והנצרך יבורכו מפי עליון וזכות הרבים תעמוד להם לעד.

לתרומות ולהפצת הגיליון

054-8401391